

Gazetka Przedszkolna

Zima 2022r.



***Święta nadchodzą wielkimi krokami,
i choć chcielibyśmy spędzić je w tym roku z Wami,
wysyłamy tylko te życzenia z daleka:
bądźcie z nami choć myślami, wspomnieniami i gestami.***

***Mimo że stołu nie dzielimy z Wami, wiedzcie,
że nie jesteście w ten szczególny wieczór sami.
Usłyszcie cichy szept do ucha w wieczór wigilijny.***

***Wesołych i spokojnych Świąt życzą Rodzicom i dzieciom
Dyrektor i pracownicy przedszkola nr 10***

W tym wydaniu:

- Artykuł „ Kodowanie w przedszkolu- co to właściwie jest?”
- Skąd się wzięła choinka i co znaczą ozdoby na niej?
- Zimowe zagadki
- Przepis na świąteczne pierniczki
- Świąteczne kolorowanki

Kodowanie w przedszkolu - co to właściwie jest?

O kodowaniu słyszy się coraz więcej w kontekście szerokiej grupy odbiorców, również tych najmłodszych – dzieci w wieku przedszkolnym. Można przeczytać wypowiedzi, że kodowanie to trzeci język, który każdy powinien opanować, że to kształcenie miękkich kompetencji, myślenia algorytmicznego itd. Tylko co to właściwie jest kodowanie? Czy warto wprowadzać jego elementy w przedszkolu? Jakie korzyści można osiągnąć?

Kodowanie, to przekazywanie informacji, tworzenie dla odbiorcy zrozumiałego przekazu, to instrukcja, która może być zapisana na wiele sposobów. Kodowanie to rodzaj szyfru, znany nadawcy i odbiorcy.

Nauka podstaw kodowania w przedszkolach jest pewnego rodzaju nowością i często błędnie postrzega się ją jako coś trudnego, zarezerwowanego wyłącznie dla informatyków, a przynajmniej nauczycieli przedmiotów ścisłych, ale już na pewno nie dla nauczycieli przedszkola. To jeden ze stereotypów towarzyszących wprowadzaniu nauki kodowania do przedszkoli.

Postęp technologiczny odgrywa coraz większe znaczenie w życiu każdego człowieka, również dzieci. Z jednej strony jesteśmy przerażeni z jaką prędkością rozwija się technologia a drugiej strony chcemy więcej, ponieważ często nowatorskie rozwiązania ułatwiają nam życie. Z licznych obserwacji wynika, że od najmłodszych lat dzieci wiedzą jak poruszać się w cyfrowym świecie, wykazują duże zainteresowanie komputerami, dlatego warto nauczyć je, jak mądrze z nich korzystać. Programowanie staje się umiejętnością, która pozwoli dzieciom na odnalezienie się w nowej rzeczywistości. Naukę programowania powinno się rozpocząć już od najmłodszych lat, kiedy to dziecko odznacza się największą ciekawością świata, jest spragnione odkrywania, zmieniania i budowania.

Technologia cyfrowa zaliczona została do stałych komponentów edukacji. Czy chcemy, czy nie – wszyscy z niej korzystamy, tak samo jak wszyscy, duzi i mali, żyjemy w świecie pełnym kodów. Na przykład litery to kody językowe, cyfry – kody liczbowe, a nuty pozwalają kodować dźwięki.

Oczywisty przykład kodowania stanowią znaki drogowe. Przed uzyskaniem prawa jazdy każdy kandydat na kierowcę musi się z nimi zapoznać. Na każdym znaku „zakodowana” jest konkretna informacja.

Jeżeli kody i kodowanie to nasza codzienność, to zabawy przedszkolaków, które zawierają elementy kodowania, także należy uznać za naturalne. Kody odnajdziemy w każdym rodzaju aktywności dziecięcej.

Do najprostszych przykładów kodowania w przedszkolnej sali zalicza się m.in. segregowanie, klasyfikowanie czy porządkowanie, gdzie kod stanowi kryterium, zgodnie z którym dzieci wykonują wspomniane czynności (może to być np. kolor, wielkość, kształt).

Kolejnym przykładem wykorzystywania kodów są gry planszowe, w których dzieci odbierają informację zakodowaną w postaci np. konkretnie oznakowanych pól „START” i „META” czy pól-wyzwań, na których postawiony pionek wymaga od małego gracza wykonania określonej czynności.

Okres przedszkolny to czas kiedy kształtują się i rozwijają zdolności przydatne w dalszym życiu każdego człowieka. Dziecko nabywa wiele nowych umiejętności oraz rozwija swoje zainteresowania. Czynnościom tym towarzyszą procesy myślenia, takie jak: analiza, synteza, porównywanie, uogólnianie czy wnioskowanie. Dzięki nim dziecko poznaje otaczający go świat.

Kodowanie i programowanie to nic innego jak ciekawe zajęcia, podczas których dzieci szukają rozwiązania w kreatywny sposób. Cele innowacji wynikają z potrzeby i chęci wychowania ludzi twórczych, umiejących poruszać się we współczesnym świecie. Nauka kodowania to rozwijanie algorytmicznego myślenia, zadaniowego podejścia do stawianych problemów, szukanie różnych możliwości i wybieranie tych najbardziej optymalnych. Poprzez naukę kodowania rozwijają się uniwersalne kompetencje, przydatne na każdym etapie życia.

W naszym przedszkolu do zabawy i nauki z dziećmi wykorzystujemy narzędzia do kodowania offline takie jak: mata do kodowania, krążki, kolorowe kubki, kolorowe kartki, klocki, i inne, a także robot edukacyjny Ozobot.

Mata do kodowania

Mata to duża dwustronna plansza. Jedna strona to 9 kolorowych płaszczyzn, każda z nich podzielona jest na 9 mniejszych kwadratów, czyli mamy 81 kolorowych kwadracików. Druga strona to tradycyjna kratownica 10 na 10, czyli 100 kwadratów

jednakowej wielkości. Dodatkowo do maty przyporządkowane są zestawy krążków z obrazkami oraz cyfry: od 1-9, a także klocki ruchu (to klocki do nauki podstaw programowania). Mamy tu strzałki, symbole obrotów, skoków, start i stop.

Wykorzystanie maty do kodowania.

Zajęcia z matą wspierają dzieci w rozwijaniu czynności intelektualnych, które stosują w poznawaniu i rozumieniu siebie i swojego otoczenia, czyli przewidywania skutków czynności manipulacyjnych, klasyfikowanie obiektów, formułowanie uogólnień typu to do tego pasuje itp. I wszystko tu jest: segregowanie obiektów na różne możliwe sposoby, kolor, rodzaj, ilość, szukanie podobieństw i różnic.

Zabawy z matą wspomagają rozwój intelektualny dzieci wraz z edukacją matematyczną: znajdziemy tutaj cyfry, liczmany, figury geometryczne, działania matematyczne, symetrię, orientację w przestrzeni, w schemacie własnego ciała, tworzenie zbiorów, porównywanie ilości, wielkości, kształtują gotowość do nauki czytania i pisania, a w szczególności: określanie kierunków na kartce papieru, rozumienie przez dziecko poleceń typu narysuj, kółko w lewym górnym rogu, uważne patrzenie (dziecko organizuje pole spostrzeżeniowe), aby rozpoznać i zapamiętać to, co jest przedstawione na obrazkach, interesowanie się czytaniem i pisanem,

dysponowanie sprawnością rąk oraz koordynacją wzrokowo – ruchową.

Dla efektywnej realizacji procesu wychowawczego bardzo ważną cechą zabaw z elementami kodowania stanowi fakt, że trudności, które mogą pojawić się w ich trakcie, są przez dzieci traktowane raczej jako wyzwania, a nie jako problemy czy bariery. Ponieważ w trakcie zabaw z kodami dzieci koncentrują się na wyszukiwaniu rozwiązań (jednego lub wielu), wzrasta ich poczucie własnej wartości, czują się zauważane i doceniane, co w konsekwencji przyspiesza i czyni bardziej efektywnym proces przyswajania przez nie informacji i rozwoju nowych umiejętności.

- źródło: internet

Boże Narodzenie.

Skąd się wzięła tradycja ubierania choinki?

Nikt chyba nie wyobraża sobie świąt Bożego Narodzenia bez choinki. Nawet jeśli nie występuje ona w tradycyjnej formie żywego drzewka bożonarodzeniowego, ozdobionego bombkami i kolorowymi światełkami. Czy wiesz skąd wziął się zwyczaj ubierania choinki? Jaka jest historia tej najpopularniejszej ozdoby świątecznej?






W Polsce jest to jedna z najnowszych tradycji wigilijnych, bo pojawiła się u nas dopiero na przełomie XVIII i XIX wieku, a przywędrowała z Niemiec. Początkowo dekorowanie choinki przyjęło się tylko w miastach. Na wsi długo dominowała ludowa ozdoba, tak zwana podłaźniczka. Była to ucięta gałąź sosny, świerku lub jodły wieszana pod sufitem. Na niej również wieszano dekoracje, które potem przeniesiono właśnie na choinkę. Ubieranie choinki przyjęło się w domach katolickich, jednak nie od razu zostało zaakceptowane przez Kościół. Tradycja ta istniała już u pogan i miała charakter magicznego rytuału mającego zapewnić ludziom bezpieczeństwo, dostatek, zdrowie i szczęście. Dekoracje na choinkę były swego rodzaju talizmanem dla domu i chroniły go przed złymi duchami. Tradycyjnie ubiera się sosną lub jodłą. Według ludowych wierzeń drzewo, zwłaszcza iglaste, jest uważane za symbol życia, odradzania się, trwania i płodności. Według wierzeń kościelnych **zieleń choinki symbolizuje nadzieję**.

W drzewku bożonarodzeniowym kryje się zarówno świecka, jak i kościelna symbolika. Jego zielony kolor oznacza witalność i narodziny życia. Choinkowe ozdoby świąteczne nigdy nie były przypadkowe. Dawniej na drzewku wieszano ciastka, orzechy, jabłka, kawałki opłatka, także ozdoby z papieru, czy słomy. Zawsze na gałązkach umieszczano zapalone świece i zimne ognie. Niektóre z tych dekoracji są wieszane na drzewkach do dnia dzisiejszego.

Każdy element ma swoją własną symbolikę:

- ✓ **Jabłka:** mają zapewnić zdrowie i urodę, według wierzeń kościelnych symbolizują rajska jabłoń.
- ✓ **Orzechy:** zawijane w sreberka przynoszą dobrobyt i siłę.
- ✓ **Łańcuchy:** wzmacniają rodzinne więzi.
- ✓ **Światełka:** to światło broniące przed ciemnościami i złem.
- ✓ **Gwiazda betlejemka:** ma pomagać w powrotach do domu.
- ✓ **Dzwoneczki:** oznaczają dobrą nowinę i radość.

Zagadki zimowe

<p>Gdy spadnie po raz pierwszy, świat robi się bielszy. Wyciągamy narty, sanki, dzieci lepić chcą bałwanki.</p> <p style="text-align: center;">Śnieg</p>	
<p>Co to są za gwiazdki, może odgadniecie, które z wiatrem tańczą, w czas zimy po świecie?</p> <p style="text-align: center;">Gwiazdki śniegowe (śnieżynki)</p>	
<p>Co to są za gwiazdki, odpowiedzcie śmiało. Które stroją ziemię w sukieneczkę białą?</p> <p style="text-align: center;">Gwiazdki śniegowe (śnieżynki)</p>	
<p>Co za białe piórka, sypie zimą chmurka?</p> <p>Gwiazdki śniegowe (śnieżynki), płatki śniegu</p>	
<p>Jaka porę roku mamy, gdy za morzem są bociany? (zima)</p>	

Sypał z nieba nockę całą.
Wszystko wokół pobiałało.

Śnieg



Latem było tu boisko, a gdy zimą mróz
ścisnął,
wylano wodę czystą, to już jest ...
(lodowisko)



Wesoły dzwoneczek i sznur saneczek.
(kulig)



Ze śniegu zrobiony, kapelusz na głowie.
Zgadnij, kto to taki. Ja wiem, lecz nie
powiem!

(bałwan)





Z lodowych klocków – dom niewysoki.
Jego lokator jadł mięso foki.

(igloo)



Jest sroga pani na świecie, znasz ją
dobrze miłe dziecię.
Ma trzech synów: pierwszy – ostry, w
uszy szczypie.
Drugi – miękki, w białe płatki, chociaż

<p>dobry w oczy sypie. Trzeci – twardy, jak szkło gładki. Nazwij synów, nazwij matkę. I już całą masz zagadkę. (zima: mróz, śnieg, lód)</p>	
<p>Służą do tego, drogi kolego, by ze śnieżnej górki zjeżdżać na pazurki. (sanki)</p> <p>Nie mają kół, a zjadą w dół po śniegu białym torze wspaniałym (sanki)</p>	
<p>W jakiej stołówce za każde danie, goście dziękują nam – ćwierkaniem? (karmnik)</p>	

Przepis na świąteczne pierniczki i *dużo zabawy*



Nic tak przyjemnie nie kojarzy się ze Świętami Bożego Narodzenia, jak pierniczki. Szczególnie te, które piecze się w domu i własnoręcznie zdomi. Przyozdabianie pierniczków lubią szczególnie dzieci. Jeśli nie uda się ich zjeść w czasie świąt, to przechowywane w metalowej puszcze razem ze skórką od chleba, będą świeże i pyszne nawet przez kilka kolejnych tygodni.

Składniki:

- 2 i 1/2 szklanki mąki
- 1/2 szklanki miodu naturalnego lub sztucznego
- 1/2 szklanki cukru
- pół kostki masła
- 1 jajko
- 3 łyżeczki przyprawy piernikowej
- 3 łyżki kawy inki lub rozpuszczalnej zwykłej

- pół łyżeczki sody
- żółtko lub roztrzepane jajko do posmarowania pierniczek
- olej do posmarowania blachy lub pergamin do jej wyłożenia

1. Masło, miód i cukier stop w garnku, dodaj przyprawę do pierników, ostudź i wymieszaj z mąką i pozostałymi składnikami. Zagnieć gładkie ciasto i rozwałkuj je na grubość poniżej 1 cm. Wytnij foremkami rozmaite kształty i ułóż na blasze.

2. Piecz 15 minut w piekarniku nagrzanym na 170 stopni. Jeśli chcesz by wyszły nieco bardziej twarde i ciemne, piecz je 17-18 minut i w 180 stopniach.

3. Po wystudzeniu udekoruj z dziećmi pierniczki pisakami, kuleczkami i innymi jadalnymi ozdobami, które można kupić w każdym sklepie spożywczym.

4. Po wyschnięciu dekoracji włóż pierniczki najlepiej do metalowej puszk i dodatkowo umieść tam skórkę chleba. Wtedy pierniczki pozostaną miękkie.

